

Vision: Ett större Lund på samma yta

Nej, det är svårt att se utflyttningen av arbetsplatser från Lund i samband med länsammanslagningen som något stort hot mot Lund – vilket Rune Rydén (m) antyder i Sydsvenskan den 19 mars. Minst av allt den utflyttning som går till Malmö. Om Malmö förvandlas från socialt katastrofområde till en plats med hygglig expansion och framtidstro är det något som Lund bara kan vinna på. Regional ekonomi är inget enkelt nollsummespel. Att sedan de aktuella tendenserna leder till vissa självhävande överslag från Malmöhåll kan vi bjuda på.

Därmed tror jag att Lund och Malmö kan växa och utvecklas samtidigt. Tillväxt är förvisso inget egenvärde, men jag har tidigare hävdat och hävdar fortfarande att Lund lämpar sej särskilt väl för expansion, tack vare sina geografiska och historiska förutsättningar.

Fördubbling 2050

Kommunstyrelsen vill att vi utvecklar visioner om Lunds framtid. I min utopi är 2050-talets Lund en rätt stor stad, med sådär 150 000 invånare i centralorten,

en fördubbling mot i dag.

Detta dubbelt så stora Lund har emellertid inte vuxit nämvärt till ytan. Ett skäl är att vi snart får en ny debatt om den goda jorden, för prognoserna är inte goda när det gäller jordens livsmedelförsörjning på halvlång sikt. Säkert gäller det i framtiden som i dag att det problemet inte löses på Värpinges åkrar, men det blir antagligen politiskt omöjligt att i stor skala expandera ut över 10+-jorden. Där ligger Malmö annorlunda till, de kan fylla ut i Öresund.

Konsekvensen är att Lund måste bli tätare, dubbelt så tätt som nu. Det är inte så märkvärdigt. Det innebär bara att den bebyggda arealen återfår den befolknings-täthet som den hade för hundra år sen.

Men då var ju arbetarna och annat småfolk svårt trångbodda? Ja. Så ska vi inte ha det igen. Men vi ska heller inte behålla dagens uppblåsta utrymmesstandard. Lite trångboddhet är bra säger innovationsforskarna med hänvisning till Wittgensteins och andras Wien, där människorna flydde de tränga lägenheterna till kaféer och andra

kollektiva miljöer. Kollektivitet är bra tycker vi socialister.

Tre slags förtätningar

Annars får den nödvändiga förtätningen ske på i huvudsak tre sätt:

1. Bygg en smula högre, ersätt uttjänta tvåvåningshus med fyra-våningsdito. Men ersätt också vissa villaområden med flerfamiljshus. Vissa äldre kvarter kan ha byggnadshistoriska kvaliteter men till en del kan vi förverkliga vänsterpartiets gamla paroll "Förtäta Professorsstaden".

2. Bygg igen ointresanta grönområden, t.ex. Trolle-Wachtmeisters park på Väster och halva Magistratsparken på Norr. Detta kompenseras med en betydande kvalitetshöjning på resterande parktyper, framför allt när det gäller underhållet.

3. Återvinn trafikarealer – och detta är den stora resursen. När Autostradan, Norra ringen osv inklusive deras vidsträckta bullerzoner försvinner, när Svenshögsvägen, Dalbyvägen, Södra vägen etc. reduceras till halva bredden blir det en massa mark att bygga bostäder på.

Ut med bilarna alltså. De får inte plats. Jo, vissa bilar blir tyvärr kvar, men de får finna sej i att trängas och att i hela stan kryssa fram i max 30 mellan allsköns farthinder.

Stadsbussarna blir färre än i dag. Dels kommer fler att cykla när bilarna försvinner, dels kommer några att ersättas av spårvägslinjer som går vidare till förorterna.

Tätorten Lund kommer att upplevas så positivt att pendlingsströmmarna vänds. Mäniskor bor t.ex. i Lund och spårvagnspendlar till jobbet i Lomma. Men framför allt kommer många Lundabor att pendla till de nya arbetsplatserna i Malmö. Där kommer inte många att vilja bo.

Gunnar Sandin

Härmed inbjuds läsarna att formulera sina visioner, utopier eller vad ni vill kalla det om det framtida Lund. Den rödgröna kommunledningen kommer att ta dem under allvarligt övervägande, tror vi oss veta.

Dambindor, urin och avföring i kampen för ett fritt Eritrea med en uthållig miljö

Ark. Elsa Grip – Bild: Göte Bergström

Det behövs inte bara gevärlar eller maskiner för produktion. Andra ofta förbisedda faktorer kan vara lika betydelsefulla.

Ett viktigt vapen i Eritreas kamp för nationellt självstyre under

1980-talet var den underjordiska fabriken för framställning av dambindor åt de kvinnliga soldaterna, berättade Gunnar Stenlsson vid ett möte, som Vänortskommittén Asmara-Lund arrangerade i Lund häromdagen.

Han berättade om 20 års solidaritetsarbete med Eritrea i Lund, om besök av personer som senare blev ministrar och ledare för regioner och om tragiska händelser som den dödssprängning, som drabbade

Lars Bondestam när han körde på en etiopisk landmina. Arkitekt Elsa Grip ägnade sig åt framtiden. Hon hade visioner om husbyggen och vattenbevaring samt i hög grad om urin och avföring. Husen i Eritrea bör byggas så att regnvattnet, som faller på taken samlas i vattentankar. Toalettssystemet bör ordnas så att avföring och urin återvinns och används i jordbruket för att göda den magra jorden. Hon deltog i utarbetandet av eritreas nationella Agenda 21-plan, ett imponerande dokument som visar den djupa eritreanska medvetenheten om nödvändigheten att vårda den miljö som folkets liv är beroende av. Elsa Grip hoppas mycket av ett samarbete, baserat på vänortsförhållandet mellan Lund och Eritrea. Mötesdeltagarna, flera eritreaner, lyssnade och diskuterade med stort engagemang hennes idéer.

Blir Lund Svartepetter i Skånespelet?

Just nu pågår en ganska hämninglös bypolitisk strid i Skåne. Den handlar om var s.k offentliga verksamheter skall lokaliseras när Skåne blir ett län med ett landsting. Kristianstad och Malmö har utmärkt sig framför andra genom sitt riksbekanta gräl om vilken, som är var huvudstad: den största eller den fjärde största staden.

I veckan som gått har Malmö och Kristianstad plötsligt uppträtt tillsammans. Man är överens om att landstinget skall flyttas från Lund till Kristianstad. Vad de ca. 200 anställda på landstinget i Lund tycker om denna politik, vet vi - omden tycker man inte. Vad Lunds politiker tycker eller gör, vet vi inte!

Det är tyvärr inte bara landstingets administration, som står på spel för Lunds del. Det är ganska lätt att rita upp ett skräckscenarium där Lund när alla turer och akter i spelet är fullbordade blir den kommun, som sitter med Svartepetter.

En lista på några av hoten mot verksamheter i Lunds kommun ser ut så här:

- Lunds lasarett och MAS i Malmö skall fördela medicinska specialiteter mellan sig för att undvika dubblingar. Sjukhusen skall profilera sig. Risken är stor att Malmö blir den relativa vinnaren och Lund förloraren.

- Det finns långt framskridna planer på att Lunds sjukvårdsdistrikt skall slås samman med Landskrona och Orup distrikten. Alla har dålig ekonomi, men det är bara Lund som är så stort att man kan minska utan att allt rasar.

- Det pågår strukturförändringar inom sjukvården i södra Sverige som minskar Lunds patientunderlag.

- Länsstrafiken i Malmöhus län ligger idag i Lund, men kan mycket väl flyttas när Skåne blir ett.

- Kommunförbundet ligger idag på Gastelyckan. Det kan mycket väl bli en bricka i Skånespelet

- Försäkringskassan i M-län ligger i Lund. Var försäkringskassan för Skåne kommer att ligga bestämmer dunkla krafter. Kristianstad har krävt den som kompensation för något.

- Malmö kommun rycker i delar av Lunds Universitet. Hur stora bitar, som lossnar vet vi inte.

Det är mycket möjligt att Lunds politiker och opinionsbildare intensivt ägnar sig åt tyst diplomati med stor framgång. Då är det bra, men någon liten offentlig markering behövs för att vi på hemmavägen skall känna oss lugna. Men eftersom Malmö och Kristianstads politiker har vrålat för full hals behövs åtminstone ett litet pip från Lund. Eller talar det rykte sant, som säger att Prytz och Tuveesson gett upp på förhand?

'Bra tal är godis för politiker'

Britt-Mari Lundqvist, ordförande i Lunds sjukvårdsdistrikt, är den ena av SAP-Lunds två kongressombud - den andre är Gunnar Jönsson. VB har pratat med henne före mellankongressen och följer upp med en summering av hennes intryck när hon återvänt hem. (Det är VB's egen variant på lokalpressens klassiska sätt att följa ortens politiker: Artikel 1: Foto och intervju innan avresan - helst på järnvägstationen - till Stockholm; artikel 2: Bild från Stockholms C och kort intervju för att visa att de kommit fram. Denna del kunde av kostnadsskäl utgå. Artikel 3: Bild från återkomsten - på ortens järnvägstation - med intervju om hur det gick i Stockholm.

VB: Nå, Britt-Mari, vem vann på kongressen?

BML: Partistyrelsen... (och efter viss tvekan) och ombuden. Om ombuden verkligen hade tyckt något annat än besluten så hade dessa också blivit annorlunda. Det är faktiskt så demokratiskt att alla, som ville fick luftat sina synpunkter.

Men en kongress kan också styras och det gjorde både Ingvar Carlsson och Göran Persson genom att betona ekonomin, sans och eftertanke. Jag tycker att det är fel att säga att Kent Pettersson blev den store förloraren. Jag såg inte hur han röstade alla gånger, men han fick också igenom en del av sina förslag. EU-beslutet var en motgång för honom, han är ju livrädd för överstatlighet, beslutet är en önskan om ett starkare EU och det tycker jag är bra. Jag tycker att motståndarna verkar vara alldeles för rädda för det som är nytt.

Pensionsfrågan och EMU (Europeisk monetär union) flyttades till nästa kongress. Jag tycker det är logiskt. Glöm inte att den är redan nästa år!

VB: Du kom spontant in på EU-frågan. Hur skall man tolka kongressens beslut där?

BML: Att SAP är beredda att utvidga EU ytterligare. Att den egna nationens suveränitet i vissa fall är mindre viktig än det man kan utträta tillsammans inom EU t. ex. i sociala- och vissa säkerhetspolitiska frågor. Och det stämmer bra med vad jag själv tycker.

VB: Jag du förvånad över det beslutet?

BML: Ja, jag var spänd på vad kongressen skulle tycka och vi är osäkra på vad EU innebär. Vi är okunniga också. Det är synd att vi inte har fått folk intresserade av vad vi tillsammans, inom EU, kan åstadkomma. I Sverige har det mest varit prat om arvoden hit och dit, och om djuren förståss.

Paulin Green (ordf. i den socialistiska gruppen i EU-parlamentet) - det är en duktig tjej, tänk att hon har varit snut - var där och tog upp vad en socialistisk majoritet i Europa kan åstadkomma. Det är spännande. Men vi har svårt att komma till den diskussionen. I vår lokalavdelning (SAP-Lund) är det svårt att få till ett landstings- eller skåneperspektiv. Det blir nästan bara kommunala frågor. Kanske studentklubben tar upp Europa och det internationella, men då blir det lätt en elit, som sysslar med EU, och det tycker jag är farligt.

VB: Från det stora till det lilla: Är det sant att Annika Persson, blev utskäld av Alice Timander (hon demonstrerade, som fattigpensionär utanför Folkes Hus) när hon skulle gå och äta?

BML: Det vet jag inte. Jag såg det inte. Har det stått i tidningen?

VB: Ja, men det här med Annika, som Sveriges svar på Hillary Clinton, då?

BML: De andra - Palme och Carlsson - statsministerfruarna har inte varit politiskt aktiva och Göran Persson är ju verkligen förälskad, så det är väl klart att han blir påverkad av henne. Han är jätteglad för henne! Det är ju skönt att ha någon nära, så där. T ex när han hade hållit sitt stora tal. Att bara få vara sig själv med någon man tycker om!

VB: Hur gick det med lundamotionerna?

BML: De blev inbakade. Jag tycker att andemeningen blev väl tillgodosedd i de flesta fall: Kärnkraftbeslutet betyder att avvecklingen skall starta; sextimmarsdagen blev ett litet steg framåt; offentlighet i EU-sammanhang betonades och Perssons gröna profil stämde också. Så vi blev väl tillgodosedda

VB: Var du själv uppe och talade för dem?

BML: Nej! Det är lite pinsamt, men det fanns ingen större anledning. På vissa områden var det 100 - 200 talare och har man då inget nytt att tillägga är det svårt att gå upp.

VB: Det där är väl ändå en typiskt kvinnlig hållning.

BML: Vi var några kvinnor, som var lite nojiga. Skall vi gå upp eller inte? Men mitt i natten måste man säga något alldeles extra för att det skall märkas.

Gunnar Jönsson var i alla fall uppe. Det såg jag på teveonitor. Jag tror att det var i något om miljön.

Jag vill säga något om arbetsformerna! Jag talade med Ilmar (Repalu) efteråt. Han satt i redaktionsutskottet. Och i de stora svåra frågorna blev det interna debatter i utskottet och med talare, som ställt förslag. Skall man vara kritisk så får man nog säga att det blev för mycket småsaker och komma-tecken (.). Det berodde också på att man skulle ta ställning till texter så kongressen blev ibland mest

korrekturläsning och redaktionellt arbete.

Men det är härligt också! Jag älskar att lyssna på riktigt bra tal. Det är godis för politiker: att få sitta i lugn och ro och lyssna och tänka. Det får man sällan och i teve och tidningar blir det aldrig helheter. Det blir snuttar, femton sekunder, och sedan något annat. Det är härligt med festlig stämning, mycket folk, som man känner och kan prata med, bra tal m.m.

VB: Gav kongressen något hopp för landstinget?

BML: Det stora uppdraget, som gavs till alla s-politiker var att halvera arbetslösheten! Skrivningen är att man från 1997 inte skall säga upp någon i kommuner och landsting, vi får utsträckt tid för att uppnå balans i vår ekonomi, men vi får å andra sidan inte höja skatten. Detta är en "utmaning", som nästan känns övermäktig. Men det är ju en förfärlig rundgång med besparingar, som leder till arbetslöshet, som i sin tur leder till ökad sjuklighet. Och så kan vi inte öka våra inkomster. Jag har lite skräck för det vi har varit tvungna att göra i vårt landsting och i Lund.

Men det finns människor, som i tider, som varit mycket svårare än våra, antagit ännu svårare utmaningar. Och ekonomin kan ju förbättras och få ett uppsving. Byggandet kan komma igång.

VB: Berätta något kul, som hände på kongressen.

BML: Det är ingen särskild händelse. Göran Perssons tal har jag nämnt. Det var mycket mera visionärt än jag hade väntat mig. Det är skoj att träffa folk, partikamrater och känna att man är med i ett stort nätverk. Festen svar skoj, men vi som var ombud fick hålla igen. Vi var tvungna att tänka på morgondagen och ta det med måtta!

VB: Klarade du de långa arbetspassen? Hur var det med natten mellan lördag och söndag?

BML: Jag sov tre kvart mellan lördag och söndag. Jag vaknade för att packa och var pigg! Så på söndagen frågade jag mig själv varför jag sover sju timmar varje natt när jag klarar mig med en. På måndagen undrade jag varför jag inte alltid sover tio timmar. Jag var på dåligt humör på måndagen. Det var nog för att det är svårt att lämna allt det festliga för vadagen.

Byråkratiskt system

Nu vill den nye statsministern finansiera den planerade höjningen till 80% genom skärpta inträdeskrav och tidsbegränsade stämpelperioder i A-kassan. Detta innebär att allt fler kommer att hamna utanför systemen och till slut blir hänvisade till kommunernas socialbidrag. Redan idag står 23% (150 000) av de arbetslösa utan ersättning från A-kassa och KAS. Samtidigt diskuteras ett förslag om en riksnorm på 1500 kr för lägsta socialbidrag. Det är deprimerande att se hur den tidigare så stolta socialdemokratiska socialpolitiken nu använder sig av en omvänd Robin hood politik; nu handlar om att ta från de redan mycket fattiga för att ge till de fattiga. Det är djupt olyckligt att man ställer två redan mycket svaga grupper mot varandra.

Arbetsmarknadspolitiken kostar mycket pengar. AMS beräknar kostnaderna för -96 till 83 miljarder. Kommunernas kostnader för socialbidrag ligger idag på 12 miljarder. Kommunförbundet räknar med en ökning med 18% under året till 14,2 miljarder. Arbetslösheten och dess följd är den enskilt viktigaste frågan i vänsterpartiets välfärdsdebatt. Många nya människor söker sig till vänsterpartiet för vår konsekventa linje när det gäller försvaret av välfärden och för vår linje i rättvisefrågor. Vänsterpartiet har som jag sagt i tidigare inlägg bra förslag till strukturella åtgärder: t ex 6-timmarsarbetsdag kopplat till övertidsbegränsningar, lärlings-system, kompetenshöjning inom företagen, skatteväxling mm för att skapa fler arbetstillfällen. Sven Hulterström (troligen ny finansminister) tonar inför S-kongressen ner betydelsen av arbetsmarknadspolitiska åtgärder och pekar på att det är genom näringspolitiken som nya jobb skapas (försämrade arbetsrätt mm). Det luktar statsfinansens väl före folkets väl. Regeringen och Anders Sundström har tillsatt en rad utredningar om framtidens arbetsmarknadspolitik. Merparten av utredningarna kommer att redovisas i maj. En del förslag till åtgärder som har läckt ut är riktigt dåliga t ex "pigjobb" åt invandrare, och en del är bättre som att arbetslösa ska få behålla A-kassan vid studier. Den stora satsningen med kompetenshöjning verkar vettig. Men hur ska vi få företagen att ta sitt ansvar? Trots avtal med facket om speciella lärlingslöner har företagen inte anställt några lärlingar. Hur får vi företagen att invertera delar av rekordvinsterna i utbildning och kompetenshöjning?

Vänsterpartiet bör gå i spetsen för att effektivisera AMS-kolossen och skapa en arbetsmarknadspolitik utifrån de lokala regionernas och individens behov så att man motverkar den snedfördelning av insatser som leder till att svaga grupper hamnar utanför arbets-

marknaden (Gunlög Stenfeldt gav en bra historiebrevskrivning av detta i förra Veckobladet.) Jag är övertygad om att det går att använda de ca 83 miljarder som AMS disponerar på ett bättre sätt om man lämnar ovanifrån tänkandet och sektoriseringen inom arbetsmarknadspolitiken.

Rapporter om ineffektiva åtgärder kommer en efter en. Senast förra veckan då riksdagens revisorer försökte granska AMS stöd på 15 miljarder till rehabilitering av långtidsjukskrivna men fann att det närmast regelmässigt saknades uppföljningar av verksamheten hos såväl försäkringskassan och arbetsmarknadsverket. Man fick i stället koncentrera sig på de tre miljarder som satsades på 2500 arbetslösa sjukskrivna under budgetåret 94/95. Denna satsning på i snitt 1.2 milj per person och år gav 150 anställning (6%) vilket måste betraktas som ett mycket dåligt resultat som enligt RRV beror på att myndigheterna skyfflar över problemen och kostnaderna på varandra.

Och många instanser blir det; 530 institutioner och tusentals handläggare administrerar 149 olika bidragsformer (GP4 feb-96). Det mest skrämmande är att det saknas uppföljning och utvärdering av eventuella effekter i minskad arbetslöshet. Kanske var detta en av anledningarna till att arbetsmarknadspolitiska kommittén kunde nämna om att rehabilitering av långtidsarbetslösa och arbets-skadade skulle bli ett gemensamt ansvar för kommunen, försäkringskassan och arbetsförmedlingen som får en gemensam påse pengar. Detta är ett steg i rätt riktning från ett uppifrån ner perspektiv till ett ett nerifrån och upp perspektiv. Jag menar att man kan gå ännu längre och ta fasta på det sista i följande uttalande från tidigare nämnda kommitté: "...samhället måste erbjuda olika lösningar som utbildning, rehabilitering och sysselsättning bl a i kommunerna".

Jag tror att det är kommunerna som vet bäst vilka behov av sysselsättning, utbildning och rehabilitering som behövs och vilka stöd som lokala enskilda företag behöver för att kunna ta emot fler arbetslösa. Jag tror inte att det räcker med styrelserepresentation och samverkan mellan arbetsförmedling och kommunen. Senast i Lund såg vi hur Arbetsförmedlingen trots motstånd från socialförvaltningens bidragssektion beslutade sig för att dra in sina riktade resurser mot arbetslösa ungdomar (jobbklubbarna). Delar av arbetsmarknadspolitiken måste ner till kommunerna. Det är dags för kommunerna att ta ansvar för samordningen av de svåra arbetsmarknadspolitiska åtgärderna och låta staten sköta de lättare bidragsutbetalningarna. Det finns bra

exempel på att kommunen klarar detta t ex "Bruk för alla" projektet i kommunerna Falköping, Tidaholm, Habo och Mullsjö.

Sven-Bertil Persson skriver att han inte förstår argumenten för att socialbidragskostnaderna läggs över på staten då samhällskostnaderna ändå förblir de samma.

Jag har lyssnat noga på många inom socialtjänsten och har förstätt att delar av socialarbetarnas kompetens går förlorad om de ska syssla med problem som inte har sin orsak i individuella och personliga problem. Idag har en majoritet av socialbidragen sin orsak i strukturella problem dvs att bidragen går till dem som kan ta ett arbete om de erbjuds ett. Socialarbetarens kompetens t ex motivationsarbete, rehabiliterande stödåtgärder, krisbearbetning mm behövs för människor i kris och med individuella sociala problem.

I senaste kommunaktuellt står att läsa om Örebro rilska över att de fått nej från regeringen att under ett 4 års försök låta F-kassan betala ut socialbidragen. Både socialtjänsten och F-kassan såg stora fördelar med försöket bl a för att den enskilde inte ska behöva springa runt hos olika myndigheter och att det blir enklare att stödja

personer som är i behov av rehabilitering.

Jag menar att om F-kassan tar över socialbidragen så får vi ett rättvisare system Alla medborgare behandlas lika oavsett var de bor. Mot detta talar att det finns lokala och enskilda skillnader som man bör ta hänsyn till. Det är riktigt men då tror jag att det är viktigare att möta dessa skillnader med olika typer av riktade arbetsmarknadsåtgärder utifrån varje individs bästa och med individens aktiva medverkan. Ansvar och skapandet av dessa åtgärder bör ligga så nära människorna som möjligt dvs i kommunerna.

Mot detta finns ett kompakt motstånd av byråkrater på olika nivåer som känner sig hotade, inte minst de toptjänstemän med socialdemokratisk partibok inom AMS som på den stundande S-kongressen kommer göra allt för att bekämpa motioner som handlar om att föra ner arbetsmarknadsfrågor till kommunerna.

Per Schüller

Från det kommunala

Ett förslag till kulturplan för Lunds kommun har arbetats fram inom den gamla kulturförvaltningen, numera en del i kultur- och fritidsförvaltningen. Kulturnämnden beslöt ställa sig bakom planförslaget, som därefter sänts på remiss till de tio kommunedelnämnderna, som också är lokala kulturkommittéer. Att döma av de förslag till yttranden som lagts fram av respektive förvaltningar kan man utläsa en klar skillnad mellan bykommundelarna och tätortsdito. De centrala kommunedelnämnderna är ganska positiva, utan att för den skull vara entusiastiska, medan mycket kritiska tongångar hörs från bl a Dalby och Genarp. Kommunedelnämnden i Dalby inleder så här: "Kulturplanen är oerhört ordrik och hade vunnit mycket på att koncentreras. Det som sägs på 40 sidor hade kunnat sägas på 10. Den ger ett 'skrivbordsmässigt' intryck med sina teoretiska resonemang och stora visioner. En fot i verkligheten hade inte skadat.

.....Kulturplanen är helt koncentrerad till staden Lund med sitt redan rika kulturutbud. I byarna finns ett stort icke tillfredsställt behov av teater, musik, film osv....Kulturplanen bör kompletteras med mål och riktlinjer för kommunedelnämnderna om kulturplanen ska gälla för hela Lunds kommun."

Så långt Dalby.

Kontoret i Genarp är ännu mera kritisk. "Kulturplanen är ett ambitiöst målsättningsdokument som tyvärr är svårt att få ett helhetsgrepp kring och som är skrivet på ett språk och med en omfattning som ej möjliggör en 'folkligt' dialog kring planen. Första delen av planen beskriver och tillgodoser i huvudsak centrala Lund medan det totala kommunperspektivet saknas i flera sammanhang." Man avslutar med följande rekommendation till nämnden: "Kommunedelnämnden i Genarp avstyrker kulturplanen med motiveringen att den inte tar tillräcklig hänsyn till kommunedelnämnderna utanför centrala Lund utan visar på en oskälig fördelning av kulturpolitiska resurser där man ej kan uppnå de kulturpolitiska målen om 'kulturell välfärd för alla'..."

S-B P

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan).

NY ADRESS.....

Min mamma i Göteborg är 85 och rätt så frisk men vågar inte gå ut ensam för det har hänt ett par gånger att hon fått kärlekskramp eller hastiga blodtrycksfall och svimmar. Hon är klar i huvudet och rent praktiskt har det gått hittills att klara sig med hemtjänsten, men hon blir så deprimerad av att vara isolerad och ensam. Alla hennes vänner är döda och ingen släkt finns i Göteborg. Hon vill till någon typ av åldersboende och hon vill komma nära barn och barnbarn. Vi kom därför överens

"... väntetiden kan därför bli lång."

om att hon skulle söka en plats på pensionärshem eller dylikt här i Lund.

Vi fyller i en ansökan och ganska snart får hon svar: "Som boende utanför Lund kommer Er ansökan att behandlas först när ingen boende i Lund finns att erbjuda lägenhet till, väntetiden kan därför bli lång."

Mamma blev ledsen och tyckte det var konstigt. Hon trodde inte "sockengränserna" upprätthölls längre. När hon skulle operera ögonen och det var väntetid i Göteborg sa dom att hon kunde resa och operera sig i Uddevalla eller var hon ville, om hon inte vill

vänta. Hon påpekade att brevet från Lund var undertecknat "I tjänsten" inte "Vänligen" som hon var van vid.

Jag kunde inte riktigt förklara, jag hade ju inte trott att det var så här. Är det självklart? Varför då? För att man tidigare har betalat kommunalskatt i Lund? Har det funnits någon politisk diskussion om detta?

Arbetskraften ska vara rörlig, och många har flyttat från sina gamla hemkommuner och lämnat gamla föräldrarefter sig. Samtidigt skär man ner på äldreomsorgen och de gamla som inte har barn och släkt kvar får klara sig bäst de kan med några timmars hemtjänst

i veckan. För landet i sin helhet borde det väl vara en besparing när barn och barnbarn faktiskt vill ställa upp obetalt som komplement till hemtjänsten? Men då måste ju de gamla få flytta mellan kommunerna.

Ann

Planen för Brunnshög klar

Styrgruppen för Brunnshögsområdet har nu överlämnat sitt förslag till kommunstyrelsen, och därmed är det offentligt. Det är samma förslag som planarkitekten Björn Gunnarson hade presenterat för styrgruppen strax före jul och som hittills har väckt allmänt gillande. VB berättade om planen i nr 5, och jag ska inte upprepa beskrivningen här. En del principer som idéskissen bygger på, förtjänar dock att nämnas.

Tre arkitektkontor hade upprättat parallella förslag, och det fanns mycket delade meningar om vilket som var det bästa. Efter ett par bordläggningar lade majoriteten i byggnadsnämnden fram ett antal riktlinjer, som det fortsatta arbetet borde följa:

- planen ska grundas på kretsloppstänkande
- god markhushållning ska uppnås
- cykel-, gång- och kollektivtrafik ska prioriteras
- lokala bilvägar till närbelägna stadsdelar
- inga stora handelsområden
- pröva integration av bostäder och verksamheter
- förplantering av alléer, trädridåer och skogsdungar
- höga ambitioner i arkitekturkvaliteter
- kommunen ska ha ett starkt inflytande på styrmedlen för områdets utformning.

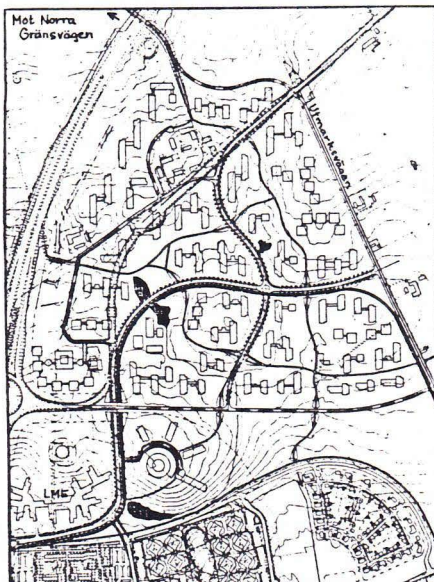
I beskrivningen till idéskissen har fyra principer slagits fast som planidé:

- Området ska främja kreativt tänkande - byggnader för forskning i ett parklandskap.

- Området ska uppfattas som en direkt fortsättning av nuvarande universitets- och forskningsområde.

- Landskapets naturliga förutsättningar ska tas tillvara och eventuellt förstärkas.

- Träd och buskar som ska utgöra stomme i parklandskapet

förplanteras när områdets uppbyggnad är klarlagd.

Sölvegatan löper genom hela området som en genomgående

pulsåder, som jag beskrev i VB nr 5. Utmarksvägen bildar gräns mot öster och dras vidare genom en befintlig vägport under motorvägen till Norra Gränsvägen. "Lundalänken" i form av buss och senare spårväg löper utefter Sölvegatan. Vid företagets huvudentréer från bl a Sölvegatan anordnas endast angöring och några få besöksbilplatser.

Björn Gunnarsons idéskiss liknar inget av de tre arkitektförslagen. Det är varken någon kompromiss eller någon helt ny idé. Snarare är det en fortsättning även i formen på LTH-området som han själv var med om att utforma på 60-talet tillsammans med Klas Anshelm. Den ansluter på så sätt till en etablerad "lundatradition".

Nu tror jag inte att mycket kommer att likna idéskissen när området står klart om ett par decennier. Men det gäller att slå vakt om de principer för utformningen som man tycks vara ense om idag, och motarbeta hoten från vägverket och andra marödörer. För att få en både enhetlig och medveten gestaltning av bebyggelsen i park samtidigt som företagen ska kunna utveckla byggnader med en egen identitet, krävs en stark styrning. Annars kan det komma att se ut som på Gastelyckan. Och det var ju inte meningen med den ambitiösa Brunnshögsplaneringen!

Thomas Schlyter

MÖTE MÖTE

KOMMUNALPOLITISKA GRUPPEN
möte Må 25 kl 19.30 på partilokalen.
Ämne: Kommunfullmäktigeberedning.
(måndag 1 april, medlemsmöte)
måndag 8 april: Kommunstyrelseberedning.

RÖDA KAPELLET

Samling och spelkl. 17.00. Röda Huset i Malmö, lördag 23.3. "Han som blev över". Tag med notställ, mörk klädsel. Rep. söndag 24.3 kl 18.45 på Mårtenstorget enligt tidigare besked. Notställ. Tag med alla noter.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Lars Borgström och Rolf L Nilson.
Red. för nästa nummer: Karin Blom

Manus sänds per post till: Veckobladet, Bredg. 28, 222 21 Lund. Onsdag e. 17 till fax 046-14 65 82. Manus mottas gärna på 3,5" diskett
Telefon till redaktörerna:
Karin Blom 046-14 16 12
Rolf Nilson 046-12 90 44
Thomas Schlyter 046-14 75 05
Vid utebliven tidning ring:
Sven-Bertil Persson 046-13 82 13.